

Interview Carien Touwen

Carien Touwen debuteerde eind 2006 met haar verhalenbundel **Losse draden** bij uitgeverij Boekenbent. Gelukkig vond ze de tijd om in gesprek te gaan met Sérgio do Carmo van het literaire magazine Blanco Regel.

De bundel bestaat uit twaalf losse verhalen. Vanwaar de keuze om dat te doen en niet voor een thematische verhalenbundel te kiezen? Heb je dat tijdens het schrijfproces wel overwogen?

Ik heb dat zeker overwogen. In eerste instantie wilde ik alleen maar magisch-realistische verhalen, vervolgens dacht ik aan reisverhalen en daarna wilde ik weer thrillerachtige verhalen. Uiteindelijk leek het me beter gewoon een selectie te maken uit de verhalen die ik het mooiste vind en die te bundelen.

Ik wil met deze bundel laten zien wat ik in huis heb qua stijl en genre. Hiermee is de presentatie van mij als schrijfster goed uit de verf gekomen, maar het heeft wel als nadeel dat je niet één bepaalde doelgroep kunt aantrekken en maar moet hopen dat de mensen het aandurven een boek te kopen met verschillende genres.

Is het verhaal "Te laat" ingegeven met het idee dat we als mensen langs elkaar heen leven? Of dat we eigenlijk zelden in anderen geïnteresseerd zijn?

Dat is zeker een gedachte die terugkomt in dit verhaal. Terwijl ik dit verhaal schreef dacht ik terug aan de honderden mensen die ik in mijn leven vluchtig heb ontmoet. Op het werk, in de trein, op de universiteit, op reis; overal ontmoet je mensen die even deel uitmaken van je leven, maar die jouw leven niet echt raken.

Je maakt een kort praatje met mensen en soms als het erg goed klikt, komt er een vervolg. Maar meestal verdwijnen deze mensen weer net zo snel van het toneel als ze er gekomen zijn. In dit verhaal schets ik een situatie waarin de hoofdpersoon gedwongen wordt erover na te denken wat hij eigenlijk weet van deze persoon. De hoofdpersoon realiseert zich dat Rita nooit meer was dan een voorbijganger.

Een aantal verhalen in het boek zijn duidelijk besprenkeld met magisch-realisme. Wat zijn voor jou de belangrijkste kenmerken van het magisch-realisme?

Voor mij heeft magisch-realisme als belangrijkste eigenschap dat het een soort verwondering teweegbrengt bij de lezer van een verhaal dat verder compleet echt gebeurd is/kan zijn. Het verhaal moet geloofwaardig bij hem overkomen, maar geeft hem ook een soort twijfel mee. De lezer moet zich afvragen of het (kleine) magische onderdeel van het verhaal echt kan gebeuren. Het liefst zou ik zien dat de lezer in wonderen durft te geloven na het lezen van een verhaal met magisch-realistische elementen. Maar de verwondering over het verhaal op zich is ook al een mooi resultaat.

Zijn er magisch-realistische schrijvers die jou hebben geïnspireerd? Zo ja, welke en waarom?

Nee, niet echt. Magie bestaat voor mij echt, je moet het alleen wel willen zien. Ik denk dat dit een van de redenen is waarom ik hier zo graag over schrijf. Ik wil andere mensen laten zien dat magie in ieders leven voorkomt, als je het maar als zodanig wilt herkennen.

Het verhaal "Gebroken" is een nachtmerrie voor elke auteur. Welke

methoden gebruik jij eigenlijk om je werk te beschermen?

Ik ben behoorlijk paranoïde als het gaat om het mogelijk kwijtraken van mijn schrijfwerk. Ik sla mijn schrijfmappen op twee verschillende computers en twee verschillende usb sticks op en ik stuur alles naar een gmail account zodat het werk ook online staat, mocht er iets gebeuren met mijn apparaten.

Overigens zou ik het net zo erg vinden als ik mijn tienduizenden (digitale) foto's kwijt zou raken, maar omdat ik dan wel heel veel harddisks zou moeten hebben, zijn die momenteel helaas niet echt veilig te noemen.

In het verhaal "Sangoma" schreef je: 'Ik zag hoe ver mijn huidige leven af stond van wie ik eigenlijk was. Ik deed niets met mijn hart, alles was routine.' Ik heb begrepen dat jij na jouw studie en jaren van werk de beslissing hebt genomen om volledig voor het schrijverschap te gaan. Mag ik aannemen dat deze zinnen in welke vorm dan ook in die periode door jouw hoofd hebben gespoekt? Kun je mij vertellen wat voor jou het kruispunt was waarop jij besloot om je alleen nog maar met schrijven te gaan bezighouden?

De baan waar ik al die jaren naar toe had gewerkt, gaf me niet de voldoening waarop ik gehoopt had. Ik had zeker nog verder kunnen groeien bij het bedrijf waar ik toen werkte en waarschijnlijk was ik wel terechtgekomen op een betere plek. Echter doordat ik per dag minimaal vier uur in de trein zat om op het werk te komen en er in dat jaar ongelooflijk veel vertraging was, heb ik veel kunnen nadenken. Ik denk dat ik daarom vrij snel de beslissing heb genomen om ermee te stoppen en te gaan zoeken naar iets waar mijn hart echt lag. Het idee om te gaan schrijven speelde regelmatig door mijn hoofd. Schrijven was iets wat ik altijd associeerde met 'later', maar zodra ik thuis zat besloot ik het een paar maanden te proberen. Vond ik het niets, dan zou ik gewoon weer gaan solliciteren. Die eerste maanden openden mijn ogen. Ik had me nog nooit zo gelukkig gevoeld. Verhalen schrijven, personages die zomaar in mijn hoofd ontstonden, het begin van mijn eerste boek. De echte beslissing om te blijven schrijven nam ik in Australië, op een vakantie die al geboekt was. Daar kon ik even afstand nemen van de druk vooraleer me weer te storten op mijn oude routine van werken en carrière maken.

Je schreef aan het einde van een verhaal: 'Er is geen toeval.' Hoe kijkt de mens Carien naar toeval? Bestaat toeval wel of niet? Kun jij jouw antwoord uitleggen?

Dat is een hele moeilijke vraag. Ik neig er naar te zeggen dat toeval niet bestaat, omdat ik denk dat je bepaalde dingen kunt afdwingen. Stel: je denkt bijvoorbeeld al de hele dag aan iemand en vervolgens kom je die persoon aan het einde van de dag tegen in de trein. Je kan dit toeval noemen, maar je kunt ook geloven dat juist het denken aan die persoon ervoor heeft gezorgd dat je elkaar niet misliep in de grote menigte.

Als je diezelfde persoon tegen was gekomen zonder dat je aan hem had gedacht, roep je nog steeds 'wat toevallig' maar is de lading niet meer hetzelfde.

Ik denk dat bepaalde wendingen in ons leven geen toeval zijn maar dat je die zelf laat gebeuren, ook al voelen ze als toeval. Aan de andere kant kun je natuurlijk wel gewoon iemand toevallig tegenkomen. Zucht...

Het verhaal "Schoon" is geschreven vanuit een verrassend perspectief. Wat is je moment van inspiratie geweest om vanuit dit bijzondere perspectief te schrijven?

Ik weet niet of ik dat kan zeggen zonder de plot van het verhaal weg te geven... Laten we het erop houden dat ik het gezicht van een zwerver zag opklaren toen hij iets lekkers uit een prullenbak wist te vissen.

Dood en ziekte zijn erg aanwezig in je verhalen terwijl ze nooit echt

expliciet gebruikt worden. Vanwaar die keuze om ze wel te benoemen maar nooit zo op de voorgrond te laten treden? Ik denk dan bijvoorbeeld aan een verhaal als "Magnolia".

Hier heb ik even over moeten nadenken en ik kan niet anders dan je gelijk geven. Ik benoem dood en ziekte inderdaad niet. Ik denk dat dat is omdat hierover schrijven en dus nadenken, je bewust maakt van je eigen sterfelijkheid. Ondanks dat ik geloof in een eeuwig leven, is denken over doodgaan iets waar ik moeite mee heb. Ik ben hier namelijk nog lang niet klaar.

Je wisselt in de twaalf verhalen verschillende keren van vertelperspectief. Wat bepaalt eigenlijk voor jou welk vertelperspectief jij gebruikt en welk vertelperspectief bevalt jou het best qua schrijven? En waarom?

Ik schrijf het liefst vanuit de derde persoon. Dat vertelt voor mij het meest natuurlijk. Waarom dit zo is weet ik niet, ik moet mezelf echt hiertoe dwingen als ik een ander perspectief wil. Dat dit ook best goed kan uitpakken heb je gezien in 'Schoon'. Een verhaal geschreven vanuit een ik-perspectief is voor mij aanmerkelijk meer werk, omdat ik regelmatig de mist inga en weer terugschiet naar mijn vertrouwde hij/zij perspectief.

Wat zijn volgens jou de problemen waar je tegenaan loopt wanneer je vanuit het ik-perspectief schrijft?

Een probleem waar ik tegenaan loop is dat ik dingen wil vertellen die het karakter niet weet. Ik schiet dan naar een alwetend vertelperspectief.

Verder is het voor mij in de ik-persoon moeilijker om in de juiste tijd te blijven schrijven. Ik-verhalen worden vaak vanuit tegenwoordige tijd verteld, dat maakt de verhaallijn namelijk extra persoonlijk en spannend. Ik schrijf het liefst in de verleden tijd, waardoor ik in dit perspectief geforceerd moet schrijven.

In een van de verhalen krijgt een personage de mogelijkheid drie wensen te doen. Wat zijn de drie wensen van Carien Touwen?

Bij dit soort vragen moet ik altijd aan Sandra Bullock denken in de film Miss Congeniality. Ze houdt een ellenlang verhaal dat onbegrijpelijk lijkt voor het publiek van de missverkiezing. Iedereen is stil tot ze uiteindelijk zegt... 'And World peace!' Dan pas volgt het applaus.

Wensen heb je nooit genoeg. Iedereen heeft persoonlijke wensen over dingen die ze graag in hun leven willen bereiken. Toch vallen die in het niet bij wensen die je kunt doen voor de wereld. Geen honger meer, geen oorlog meer, oplossingen voor ongeneeslijke ziekten... Wat zou het toch mooi zijn als mensen elkaar geen kwaad meer kunnen doen.

In het verhaal "Onbewogen" lees ik kritiek op de hedendaagse maatschappij. Hoe kijk jij naar de wereld van vandaag of naar de maatschappij in het algemeen?

De wereld van vandaag maakt me triest. Ik heb geen abonnement meer op een krant omdat ik er echt depressief van werd. Zoveel onrecht, zoveel leed, zoveel mensen die anderen moedwillig pijn doen. Dat soort dingen houdt me echt bezig. Een uitvloeisel hiervan is de onverschilligheid onder de mensen. Ik erger me hier enorm aan, maar doe er zelf net zo hard aan mee. Want als ik wel iedere dag de krant zou lezen en wel de journaals af zou bekijken, zou ik als mens instorten en nergens meer plezier in kunnen hebben. Er gebeurt teveel op deze wereld om overal nog bij stil te staan. Dat is de maatschappij waarin we nu leven. Ik denk dat dit één van de redenen is waarom ik regelmatig een kort verhaal schrijf dat gebaseerd is op een nieuwsbericht dat ik op internet zie. Ik wil de informatie verwerken, op mijn manier toch iets doen zodat het niet vergeten wordt. Het is een druppel op de gloeiende plaat, maar ik probeer zo toch een bepaalde betrokkenheid te creëren.

In het verhaal "Het huis op de dijk" kreeg ik het idee dat voor de protagonist de lotsbestemming van de mens vaststaat. Hoe kijk jij daar zelf tegenaan?

Ik denk dat het voorbestemd is dat je in je leven een aantal dingen moet leren. Ik geloof echter niet dat die weg waarlangs je leert al is uitgestippeld en ik denk ook zeker dat het mogelijk is om meer te leren dan 'gepland stond'.

In het verhaal "Afggrond" ligt het tempo enorm hoog. Wat zijn volgens jou de beste technieken om snelheid en tempo hoog te houden in een verhaal?

Ik gebruik graag hele korte zinnen om dit te doen. Zinnen die zo kort zijn dat de lezer er bijna overheen leest, afgewisseld met wat langere zinnen die de setting goed weergegeven.

Een klein voorbeeldje: 'Ik moest opschieten. Rennen. Maar waar kon ik heen? Het bos. De dikke donkere boomstammen zouden een schuilplaats kunnen bieden.' Ik probeer hiermee bij de lezer een soort hijgend gevoel te creëren doordat zijn ogen en hersenen de schrijver bij willen houden.

Het verhaal "De driemaster" is qua structuur en opbouw, naast uiteraard inhoud, erg knap opgezet. Hoe heb jij dit voor jezelf gestructureerd? Qua personages? Qua plots? Qua scènes? Er moeten toch wat hoofdbrekers zijn geweest tijdens het schrijven van dit verhaal...

Absoluut! Dit verhaal heeft zelfs jaren stilgelegen. Het verhaal over de twee dames zat heel snel in mijn hoofd. De grote hoofdbreker was de sprong terug. Ik vond dit verhaal echter zo'n goed potentieel hebben dat ik het per se in de bundel wilde hebben. Dus haalde ik het weer tevoorschijn uit de archieven. Het moest lukken!

Na enkele dagen brainstormen kwam het idee om ze terug te halen met behulp van twee andere personen. Terwijl ik die verhaallijn door het verhaal van de dames heen weefde, kreeg de ontknoping vorm in mijn hoofd. Daarna had ik het in een week af.

Waarin onderscheid jij jezelf van andere auteurs? Waar ligt je grootste kracht qua schrijven? Hoe zou jij je schrijfstijl willen omschrijven?

Ik schrijf helder en open, vernieuwend en verwonderend. Ik hoop met mijn verhalen en schrijfwijze de lezer niet alleen te vermaken, maar ook te laten nadenken over diepere zaken in het leven. Ik denk dat dit een van de onderscheidende dingen is, waardoor lezers wel of niet meer van mijn werk willen lezen.

Waar moet een boek aan voldoen om het te laten slagen?

Gelukkig is het antwoord op deze vraag voor iedere lezer anders. Iedere lezer houdt van een andere stijl en een ander genre en daarom kunnen er zoveel verschillende schrijvers naast elkaar bestaan.

Een boek is voor mij geslaagd als het me van het begin tot het einde vast weet te houden in het verhaal. Ik moet het niet willen wegleggen.

Heb je muziek opstaan tijdens het schrijven? Zo ja, welke muziek?

Nee, niet als ik aan mijn romans werk. Als ik onderzoek doe of korte stukjes schrijf dan is het anders, dan hoef ik me minder goed te concentreren. Meestal heb ik dan Sky radio aan. Ik hou van heel veel soorten muziek variërend van Robbie Williams tot Andrea Bocelli.

Waar erger jij je aan in boeken?

Ik houd van open eindes, maar ze mogen niet te open zijn. Ik vind het vreselijk als ik met echt onopgeloste vraagstukken zit aan het einde van een boek. Ik

schrijf zelf veel verhalen die een open einde hebben, maar ik denk niet dat ik de lezer opzadel met een onbevredigd gevoel. Dat is een van de ergste dingen die je een lezer aan kan doen.

Verder heb ik er een hekel aan als personages niet geloofwaardig zijn. Een oma van achtentachtig die zomaar gaat parachutespringen omdat haar kleinkinderen haar dat cadeau geven is erg ongeloofwaardig. Hebben we het daarentegen over een vrouw van achtentachtig die haar hele leven al uit een vliegtuig wil springen, maar het nooit mocht van haar man. Als haar man overleden is besluit ze het eindelijk toch te doen... Nou hebben we het over een verhaal.

Schrijf je voor de lezer of voor jezelf? Op welke manier kun je dat zien?

Ik schrijf in eerste instantie omdat ik van schrijven houd, maar ik merk wel dat ik graag een diepere lading aanleg in mijn werk, waardoor lezers lichtelijk gedwongen worden om ergens over na te denken.

In deze korte verhalen komt een hele parade aan personages voorbijlopen. Welke problemen ervoer je om in de huid van je karakters te kruipen?

Bij kortere verhalen heb ik hier nooit problemen mee. Bij een langer verhaal en mijn romans gebeurt het wel dat ik morele problemen krijg met mijn karakters. Ze doen dingen die ik nooit zou doen of nemen beslissingen waar ik me aan erger. Hoe meer gevormd een karakter is, hoe groter de kans dat ze zelf beslissingen gaan nemen, die ik als schrijfster niet meer regisseer. Dan zit ik wel eens met mijn handen in het haar.

Aan de andere kant heb ik ook wel eens dat ik teveel van mezelf in een karakter wil leggen omdat ik het soms gewoon leuk vind om bepaalde dingen uit mijn leven te gebruiken. Dit zijn vaak de stukken die later weer als eerste geschrappt worden, ik ben tenslotte niet dezelfde als mijn hoofdpersonen.

Wanneer kreeg jij het gevoel dat het boek echt compleet was en dus klaar om te publiceren?

Ik weet niet of je als schrijver een boek ooit echt loslaat als het niet in boekvorm is afgedrukt. Zolang een verhaal op je computer staat zul je er dingen aan blijven veranderen. In het geval van mijn verhalenbundel vond er een soort gedwongen loslaten plaats, je moet verder als schrijver, kunt niet eeuwig op hetzelfde blijven navelstaren. Het was een soort nu of nooit kwestie geworden, want ik bleef maar verbeteren en twijfelen over irrelevante dingen.

Wat betreft mijn eerste nog ongepubliceerde roman is de cyclus niet compleet zonder dat het gepubliceerd is.

Jij hebt het boek via een POD-uitgeverij gepubliceerd. Jij bent op de hoogte van de bij een grote groep lezers nogal negatieve gevoelens bij dit soort uitgaven. Wat zou jij tegen deze mensen willen zeggen?

Ik denk dat je net zoveel slechte boeken aantreft die via reguliere uitgeverij zijn uitgegeven als via eigen beheer. Een boek spreekt aan of niet. Doordat reguliere uitgeverij een strenge selectie uitvoeren die grotendeels is gebaseerd op hun eigen voorkeuren en ervaringen, zal een groot aantal boeken nooit lezers bereiken. Of dit terecht is blijft altijd de vraag. Dankzij eigenbeheeruitgaven kun je als lezer zelf bepalen wat je wel en niet leest en hoef je niet uit een voorgeselecteerd assortiment te kiezen. Wat mij betreft zijn de eigenbeheeruitgaven dus alleen maar een aanwinst voor de boekenmarkt en zorgen ze voor een betere bediening van de lezer.

In een aantal verhalen had ik het idee dat er een diepere boodschap verscholen ging. Draagt dit boek voor jou ook inderdaad een boodschap uit? Zo ja, welke?

In ieder verhaal stop ik een diepere lading, soms merk ik dat zelf niet eens. Het is

onderdeel van wie ik ben als schrijfster. Ik wil niet alleen vermaken, ik wil blijkbaar ook dingen die ik geleerd heb aan anderen openbaren. Met de magisch-realistische elementen in mijn verhalen wil ik laten zien dat wonderen bestaan. De thrillerachtige verhalen in het boek zijn vaak weerspiegelingen van actuele dingen die mij bezighouden en die ik probeer te begrijpen, zoals onverschilligheid en misdaad.

Welk bijvoeglijk naamwoord zou jij voor dit boek plaatsen?

Verwonderende losse draden.

Als jij de protagonist uit "Sangoma" vandaag zou tegenkomen hoe zou het dan met haar gaan? Leven de andere personages in dit boek ook voort voor jou? En in jou?

Haar leven heeft de wending genomen die ze altijd al wilde. Ze leeft weer vanuit haar hart. Soms leven personages voort in mij, dit gebeurt met name met hoofdpersonen waar ik jaren mee heb doorgebracht, dus de dames uit mijn romans. Ik zie wel eens iemand lopen die op mijn hoofdpersoon lijkt, waardoor ik me direct afvraag wat ze daar doet en waar ze heen gaat.

Heeft het schrijven van dit boek jouw waarden/normen over menselijke relaties veranderd? Kun je dat eens uitleggen?

Veel lezen verandert je. Dit boek is een weerspiegeling van mijn huidige normen en waarden. De kans is groot dat, als ik over vijf jaar weer een verhalenbundel uit zou brengen, dat er veel veranderd is in mijn perceptie van de maatschappij en menselijke relaties. Ieder ander boek dat ik lees zorgt hiervoor, normen en waarden groeien met je mee als persoon. Omdat dit mijn boek is, verandert het niets aan mijn kijk op de wereld, maar het schrijven ervan liet me wel (deels) beseffen hoe mijn kijk op de wereld eigenlijk is.

Wat heb je verkregen door het schrijven van dit boek? Als schrijfster? Als mens? Als vrouw?

Ten eerste een prachtig boek, wat een mooi tastbaar resultaat is van mijn schrijfwerk.

Ten tweede heb ik er echt een hoop van geleerd, niet alleen van het schrijven en samenstellen van het boek, maar juist ook door het hele uitgeefproces en het promoten van mijn boek. Het is een heel nieuw vakgebied waar ik mee in aanraking ben gekomen en enorm boeiend omdat het zo gerelateerd is aan het schrijven zelf. Ik ben weer een hoop ervaring rijker.

Wat me ook enorm goed heeft gedaan is een aantal zeer fijne reacties uit onverwachte hoek. Dat soort kleine dingen is toch wel de slagroom op de aardbeien.

Je bent nu een paar maanden bezig met de promotie en verkoop van het boek. Zijn de verwachtingen die je had voor de publicatie ook uitgekomen?

Niet helemaal. Het is moeilijker dan ik gedacht had. Ik ben niet iemand die mezelf graag op de voorgrond schuift en dat moet toch als je een boek onder de aandacht wilt brengen. Ik had het idee dat ik mezelf wel kon opzijschuiven omdat ik graag wil doorbreken als schrijfster. De eerste maanden rond de publicatie ging dit goed, ik mailde de halve wereld rond, liep boekhandels af, benaderde kranten en tijdschriften. Maar de eenzame schrijfster in mij trekt nu steeds harder aan me, eist van me dat ik achter mijn pc kruip en werk aan mijn roman(s). Hierdoor wordt het steeds moeilijker om te roepen: 'Hier ben ik, lees mijn boek.' Of het verstopgedrag is weet ik eigenlijk niet, maar in mijn hoofd draait het allang weer om mijn romans.

Waarom zou iemand dit boek moeten kopen en lezen?

Mijn verhalen zijn vermakelijk, boeiend en zelfs voor iemand die niet vaak leest goed te doen door hun lengte en toegankelijkheid. Voor de gevorderde lezer is er diepgang en verwondering te vinden. Mijn Losse draden omwikkelen je, blijven bij je en laten je nadenken.

Wie zijn je grootste inspiraties in de literatuur? En waarom?

Inspiratie haal ik uit alles wat ik lees en zie. Van een klein bericht in de lokale krant tot een meesterlijke film, de kleinste dingen kunnen al resulteren in hele verhalen. Ik word net als ieder andere lezer geïnspireerd door een goed boek. Die inspiratie neem ik mee in mijn dagelijkse leven, hetgeen weer leidt tot inspiratie voor mijn schrijfwerk. Ik zou geen enkele auteur willen aanwijzen als bijzondere inspirator, ik houd teveel van verschillende boeken om echt een favoriet te hebben.

Wat ervaar jij op dit moment als probleem in de Nederlandse literaire wereld?

Een goed verkopend Nederlands boek betekent dat er ongeveer enkele duizenden exemplaren over de toonbank gaan. Dit aantal is peanuts in vergelijking met een soortgelijk boek in Engeland of Amerika. De Nederlandse markt is klein en ik denk dat dit mede komt door de prijs van boeken.

De hoge prijs van de boeken is voor mijn gevoel een belemmering voor veel mensen om boeken te kopen. Als ik zie dat een nieuw boek in paperback van een (Nederlands) schrijver toch al gauw tussen de 18 en 20 euro kost, denk ik niet dat de verkoop van zo'n boek gaat zoals het moet gaan. Voor een nieuw boek dat een tientje kost, loop ik in elk geval een stuk sneller naar de boekhandel.

Een echte oplossing zie ik niet direct, want ik vind dat schrijvers best wat mogen verdienen en zij zijn degenen die mogen inleveren als de verkoopprijs omlaag gaat. Maar wat ik bij de eigenbeheeruitgave heb gezien is dat de kosten flink omlaag gaan als er meer boeken worden gedrukt. Misschien dat er dus gewoon wat meer risico genomen moet worden en er een grotere druk op de markt moet worden gebracht tegen een substantieel lagere prijs.

Wat is jouw ambitie met schrijven? En welke ambities heb jij nog op schrijfgebied? Theaterstuk? Dichtbundel?

In eerste instantie hoop ik gewoon dat de boeken waar ik nu aan werk straks een groot publiek hebben en dat ze ook in het Engels vertaald gaan worden. Ik ga hopelijk dit jaar nog een roman direct in het Engels schrijven. Als ik kijk op de lange termijn hoop ik toch tenminste een boekenplank te kunnen vullen met verschillende romans van mijn hand. Verder zou ik graag een wekelijkse column krijgen in een (online) tijdschrift. Ik heb voorlopig geen ambities om andere dingen te schrijven dan romans, korte verhalen en columns.

Je bent inmiddels al met één roman klaar. Je bent met een tweede bezig. Kun je ons alvast wat vertellen over je volgende boek? Zal bijvoorbeeld de schrijfstijl voor je volgende boek veranderen? Wat zijn de plannen voor 2007 op schrijfgebied?

Mijn eerste roman is een literaire thriller. De titel van dit boek is Incwadi, hetgeen terugslaat op een dagboek dat de hoofdpersoon bijhoudt. Het verhaal gaat over een jonge zakenvrouw die zeer succesvol is in alles wat ze doet. Doordat alles haar lukt, gaat ze haar doelen steeds hoger stellen tot op het onbereikbare af. Ze laat zich echter door niets of niemand tegenhouden en gaat hierbij over lijken. De grote vraag is of ze ook hier blijvend succesvol mee zal zijn.

Ik werk momenteel inderdaad aan mijn tweede roman. Dit manuscript nadert zijn voltooiing. Het verhaal speelt zich af in een tijd waarin Europa grotendeels onder water gelopen is, redelijk actueel tegenwoordig door alle aandacht die een mogelijke klimaatsverandering krijgt in de media. De wereld is enorm veranderd en er wordt gezwegen over wat de oorzaak was. Een jonge vrouw uit Afrika vindt

het echter niet vanzelfsprekend en gaat op onderzoek uit.

Ik hoop zo snel mogelijk een eerste versie van dit tweede boek af te ronden. Daarna zal ik gaan schrijven aan een nieuwe roman, die ik in het Engels wil gaan schrijven. Dit boek zal compleet anders worden dan de twee voorgaande. Het zal vermoedelijk worden geschreven vanuit een interviewsetting. Verder zal ik dit jaar ook proberen om Incwadi onder te brengen bij een uitgever.

Veel succes en dank voor het interview.

© 2007, Sérgio do Carmo